

บทความพิเศษ :

บาทอ่อนแต่เงินเพื่อค่า ...

... บ่งบอกเศรษฐกิจไทยต้องใช้ยาแรงแก้กำลังซื้ออ่อนแรง

โดย ดร.ธนิต โสรัตน์

รองประธานสภาองค์การนายจ้างผู้ประกอบการค้าและอุตสาหกรรมไทย

วันที่ 29 ตุลาคม 2567

ช่วงมกราคมถึงกันยายน 2567 หรือ 9 เดือนที่ผ่านมา อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทเทียบกับเงินเหรียญสหรัฐอ่อนค่าเฉลี่ยอัตรา 36.069 บาท/USD. หรืออ่อนค่าร้อยละ 4.46 - 4.70 ทำให้การส่งออกของไทยได้อานิสงค์ขยายตัวได้ดีในเชิงเหรียญสหรัฐขยายตัวได้ร้อยละ 3.87 และในเชิงเงินบาทขยายตัวได้ถึงร้อยละ 8.57 ทำให้นักการเมือง-นักวิชาการหรือภาคเอกชนบางแห่งก่อนหน้านี้โทษว่า**แบงก์ชาติไม่ดูแลเงินบาทอาจทำให้การส่งออกหดตัวต่างพากันปิดปากเงียบ** เนื่องจากที่ผ่านมาบาทไม่ได้แข็งค่าแต่กลับอ่อนค่าหนุนส่งออกขยายตัวได้ดีกว่าปีที่ผ่านมาซึ่งหดตัว บาทที่อ่อนค่าอุปถัมภ์กำลังซื้อของสหรัฐฯ และคู่ค้าขยายตัวได้ดียกเว้นจีนที่เศรษฐกิจออกอาการไม่ดี

บาทที่อ่อนค่าหนุนให้การส่งออกภาคเกษตรกรรมในเชิงเหรียญสหรัฐขยายตัวได้ถึงร้อยละ 7.43 สูงสุดในรอบ 3 ปี โดยเฉพาะการส่งออกข้าวและยางพาราขยายตัวถึงร้อยละ 39 สำหรับสินค้าอุตสาหกรรมขยายตัวได้ร้อยละ 3.76 คลัสเตอร์ที่หดตัวและน่าเป็นห่วง เช่น รถยนต์และชิ้นส่วนประกอบแผงวงจรไฟฟ้า เครื่องใช้ไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ฯลฯ อย่างไรก็ตามแนวโน้มอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทกลับมาแข็งค่าช่วงตั้งแต่ปลายกันยายนโดยแข็งค่ามากที่สุดที่ 32.25 บาท/USD. และล่าสุดปลายตุลาคม (28 ต.ค.) เงินบาทอัตรายู่ที่ 33.74 บาท/USD.

ในทางกลับกันเงินบาทช่วงที่ผ่านมาอยู่โซนอ่อนค่ามีผลทำให้ราคาสินค้านำเข้าเมื่อแลกเปลี่ยนเป็นเงินบาทโดยเฉลี่ยสูงขึ้นหรือแพงขึ้นร้อยละ 4.70 เช่น ราคาน้ำมัน ช่วงปลายปีที่แล้วกับปลายเดือนตุลาคม 2567 ราคาน้ำมันโลกลดลงเฉลี่ยประมาณร้อยละ 2.35 แต่เงินบาทที่อ่อนค่าทำให้ราคาน้ำมันนำเข้าสูงขึ้นร้อยละ 4.05 สำหรับราคานำเข้าวัตถุดิบ-สินค้าสำเร็จรูปในเชิงเงินบาทสูงขึ้นร้อยละ 4.95 และสินค้านำเข้าประเภทอุปโภค-บริโภคแพงขึ้นร้อยละ 4.53 ทั้งนี้อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทที่อ่อนค่ามีความผันผวนไปตามความไม่เสถียรของอัตราค่าเงินเหรียญสหรัฐ เงินบาทของไทยมีความเชื่อมั่นที่สูงกว่าเมื่อเทียบกับอัตราแลกเปลี่ยนของสกุลในภูมิภาค ส่วนหนึ่งจากเงินทุนสำรองระหว่างประเทศ (สุทธิ) เดือนกันยายน 2567 มีจำนวน 269,032.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐสามารถนำเข้าโดยไม่ส่งออกได้ถึง 10.5 เดือน

ประเด็นที่น่าสนใจคือเงินบาทที่อ่อนค่าในช่วงเก้าเดือนที่ผ่านมาจนทำให้ราคาสินค้านำเข้าทั้งอุปโภค-บริโภค วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสูงขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 4.70 โดยทั่วไปเงินเพื่อควรจะพุ่งสูงตามแต่เงินเพื่อทั่วไปไตรมาส 3 เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.6 โดยค่าเฉลี่ยช่วงที่ผ่านมาอยู่ระดับต่ำสุดร้อยละ 0.20 จนทางธนาคารแห่งประเทศไทยยอมรับว่าหลุดกรอบต่ำกว่าเป้าหมายคาดว่าทั้งปีเงินเพื่อคงไม่ถึงร้อยละ 1.0 นัยนี้บ่งบอกถึงสถานภาพเศรษฐกิจไทยที่กำลังซ่ออ่อนแรงแม้แต่เงินกระตุ้นเศรษฐกิจที่ปรับเปลี่ยนจากเงินดิจิทัลวอลเล็ตจำนวน 1.44 แสนล้านบาทแต่ดูเหมือนว่าการบริโภคยังนิ่งเพราะเงินส่วนหนึ่งชาวบ้านกลุ่มเปราะบางนำไปใช้หนี้หรือนำไปจับจ่ายใช้สอยตามปกติ

กำลังซื้อที่อ่อนแอการลดดอกเบี้ยของ “กนง.” ร้อยละ 0.25 ซึ่งเป็นแนวโน้มของโลกอาจส่งผลได้น้อยในการเพิ่มการจับจ่ายใช้สอย กรณีของไทยประชาชนส่วนใหญ่มีภาระผ่อนบ้าน-ผ่อนรถซึ่งดอกเบี้ยเป็นอัตราคงที่หรือ “Fixed Rate” ส่วนดอกเบี้ยเครดิตการ์ดสูงถึงร้อยละ 16 ขณะที่ชาวบ้านนี้ส่วนบุคคลดอกเบี้ยของ “Non-Bank” สูงถึงร้อยละ 28 และหนี้ดอกเบี้ยมหาโหด **ปัจจุบันปัญหาหนี้ครัวเรือนของไทยยกระดับเป็นภัยคุกคามการเติบโตทางเศรษฐกิจ** อีกทั้งหนี้เสียหรือ NPL จำนวน 1.2 ล้านล้านบาทยังไม่รวมหนี้ที่กำลังเสียที่ต้องเผ่าตามใกล้ชิด (SM) มากกว่าหกแสนล้านบาทมีผลทำให้รายได้สุทธิหรือ “Net Income” ลดลง บั่นทอนกำลังซื้อของประชาชนส่งผลทำให้เงินเพื่ออยู่ในเกณฑ์ต่ำเกือบแตะ “ระดับศูนย์”

ทั้งหมดเป็นปัญหาทางเชิงโครงสร้างคงไม่ได้แก้ง่ายๆ เพราะอัดฉีดแจกเงินกระตุ้นเศรษฐกิจเท่าใดไม่สามารถฟื้นเศรษฐกิจซึ่งปีนี้ (ธปท.) ประเมินอาจขยายตัวได้ร้อยละ 2.7 และปีหน้าคาดว่าร้อยละ 2.9 ขณะที่ภาคเอกชนต้องการให้รัฐบาลดันการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (GDP) ให้ไปถึงร้อยละ 5 ซึ่งเป็นความท้าทายค่อนข้างสูง การกระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการแจกเงินอย่างเดียวคงไม่พอ เนื่องจากเงินที่รัฐบาลแจกให้ส่วนใหญ่จะหายไปกับการจ่ายหนี้และดอกเบี้ยโดยเฉพาะหนี้ดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายทั้งต้นและดอกเบี้ย นอกจากนี้เงินกระตุ้นเศรษฐกิจถูกจ่ายใช้สอยผ่านร้านสะดวกซื้อประเภท “Convenience Store” เป็นหมื่นแห่งกระจายทั่วประเทศซึ่งเงินจะถูกดูดไปเข้ากระเป๋าเจ้าสัวเพียงไม่กี่ราย อีกทั้งเงินกระตุ้นเศรษฐกิจแบบไม่จำกัดแหล่งซื้อจะถูกดูดซับจากสินค้าราคาถูกจากจีนโดยเฉพาะการซื้อสินค้าออนไลน์เงินเหล่านี้จะหายไปจากระบบหมุนเวียนเศรษฐกิจ จำเป็นที่รัฐบาลจะต้องออกมาตรการและยาแรงมาแก้ปัญหาซึ่งยอมรับว่าคงไม่ได้แก้ง่ายๆ

สามารถสแกนและดาวน์โหลดบทความนี้ได้ที่นี่ QR CODE
รวมถึงค้นหาบทความทางวิชาการของดร.ธนิต โสรัตน์ ได้ที่
เว็บไซต์ www.tanitsorat.com tanit.sorat
 ดร.ธนิต โสรัตน์

